

Lemmik-
Laulud.

5

Lemmik-laulud

Laulu- ja tantsu-
armastajatele

V

Kogunud : Osv. Veetla ja Art. Elbe

Art. Elbe

TARTUS, 1940.

M. Hermann'i trükk, Tartus 1940.

I. Laule tantsurütmis.

1. POSTIPOISS.

(Foks)

Palju aastaid möödunud on sellest a'ast,
Kui veel olemas ei olnud meie maal,
Ronge, autosid, jalgrattaid, ega tehtud pikki matke
Nagu tänapäeval kõikjal näha saab.

Refr.: Uhke postipoiss sõitis kord maanteel,
Külast külla, linnast linna viis ta tee.
Kõigil uudiseid tõi postipoiss kaugelt
Nüüd vaid möödunud aja mälestus on see.

Talvel lumi tuiskas, tormas maantee peal,
Juba kaugelt kõlas aisakella hääl,
Soojas kasukas sääl suures, mõni rikas linna kaup-
Uinus mõnusasti, habe härmas tal. [mees

Refr.: Uhke postipoiss, jne.

Kirja kallimalt ka postipoiss siis tõi,
Vahel suudluse ta selle eest ka sai.
Mitu hõberaha taskus, selle vaeva ära tasus;
Mida teekond pikk tal kaasa tuua võis.

Refr.: Uhke postipoiss, jne.

Postijaam ja külakõrts sääl üheskoos,
Soojas kambris tuju oli ikka hoos.
Siis, kui jalgu puhkas hobu, peeti külmarohust
[lugu
Varsti sõit läks lahti jälle täies hoos.

Refr.: Uhke postipoiss, jne.

2. NOOR MEREMEES.

(Valss)

Ankur nüüd üleval, purjed kõik peal
Ja kiiresti purjetab laev.
Veel ahtrist kõlab me kapteni hääl
Ta käsklusi jagab meil' sealt.

Refr.: Laev lainte peal kergesti kiigub
Ja rutusti edasi lä'eb.
Tuul mastides, vantides hulub
Ja kodumaa kaugele jääb.

Näe, kurvalt ja üksinda föörmasti ees
On mõttes üks noor merimees.
Tal süda on raske ja kurblik ta meel
Ja silmad need läigivad vees.

Refr.: Laev lainte peal jne.

Mul kodumaa randa jäi maha mu neid,
Ta saatma ei tulnudki mind.
Võib-olla, et unustab äragi mind
Ja kellel' ma mõistan sest süüd.

Refr.: Laev lainte peal jne.

Kui lilledest õitseks ka vööramaa pind
Ja armule avatleks mind.
Kuid kodumaa sinule tuksub mu rind
Ma vaimus ka tervitan sind.

Refr.: Laev lainte peal jne.

Kõik vööramaa lilled ja vööramaa puud
Ei iial need rõõmusta mind.
Mu Eestimaa neiu sull' annaks ma suud
Ka hellast ma kaisutaks sind.

Refr.: Laev lainte peal jne.

Nüüd kaugele kannab meid lainete vool
Ja kaugele puhub meid tuul.
Siis kandke ka lained kord tagasi mind
Mu kallima kaenlasse veel.

Refr.: Laev lainte peal jne.

3. MIKIHIIR MEREHÄDAS.

(Valss)

Jatustaja:

Nüüd Miki lä'eb Piritalt merele,
Väikse valge süstaga,
Ja õrnalt seal kiigutab laineke,
Miki laulab rõõmuga.

Miki:

Hiuli-hei! Siit üle vee
Mikit viib kaugele meretee.
Hiuli-hei! Meremees, hei!

Laine käib kõrgele —
Hoi! Hoi! Hoi! Hoi!

Jutustaja:

Siis tuul süsta rannast viib kaugele
Rand näib kui sininiit.

Miki:

Oi-oi-oi, mis kerkib sealt lainetest?

Jutustaja:

See kole mere-hiid.

Mere-hiid:

Sind otsind olen ammugi ma,
Ha-ha-ha!
Ei enam pääse minu käest sa,
Ha-ha-ha!

Miki:

Oi-oi-oi-oi, kardan nii sind!
Halasta seekord, palun sind.
Nii väike olen, ei kaitsta saa end
Mere-hiid säästa mind!

Oi-oi-oi-oi! —

Mere-hiid:

Merele sind kaasa viin ma siit, —
Ha-ha-ha-ha-ha-ha-haa . . .

Miki:

Oi-oi oi oi . . .

Jutustaja:

Kuid noorkotkad rannast siis saabusid,
Tulid appi Mikile.

Ja Mere-hiiu minema ajasid,
Tõid Miki rannale.

Miki :

Hiuli-hei ! Siit üle vee
Pääsen ma jälle rannale !
Hiuli-hei ! Meremees, hei !
Rõõmuga laulame :

Kõik koos :

Hiuli-hei ! Siit üle vee
Mikit viib kaugele meretee.
Hiuli-hei ! Meremees, hei !
Laine käib kõrgele.

E. Remmelgas'e sõnad.

4. SEE TEEB MIND RÕÕMSAKS . . .

(Foks helif. „Vallatu Gloria“)

See teeb mind rõõmsaks,
Kui vilistada saan,
Vilistada sulle (vile)
Mul meeldib laulda kõikjal, kuhu lä'en :
La la-la-la-la, la-la-la-la-la !
Lõppend töö, saabund õõ,
Vilistades voodi ma lä'en,
Siis unelmad mul ilusad
Ja ärkan vilistades ma,
Sest see teeb mind rõõmsaks,
Kui vilistada saan
Vilistada sulle (vile).

5. ANTSU POLKA.

Vaadis kihab värskes õlu,
Noori taband tantsu võlu,
Pill lööb lahti polka viisi,
Ants lä'eb tantsima Liisiga.

Hüppab nii, et tuba põrub,
Pilli-Jaanilt lisa nurub;
Kogu küla kiidab Antsu,
Kangem kõigist ta tantsuga.

Lagi raksub, põrand paugub,
Muri õues kurjalt haugub, —
Aga Ants ei näe, ei kuule,
Tormab edasi tuulena.

Ega noored ruttu roidu,
Tantsul teineteise võidu.
Poiss ei väsi hoidmast neidu,
Kuju minnakse koiduga.

6. MULK ON IKKA UHKE MEES

(Polka)

Mulk on ikka uhke mees
Oma Abja valla sees,
Trimpab veini kapaga,
Möödab raha vakaga.

Talu telliskividest,
Kuue all on sametvest,
Taskus läigib kullast uur.
Õuel seisab tõllakuur.

Täkul nagu sädemed,
Mitmed vankrid, saanid, reed ;
Ise priske nagu põis,
Palged nagu roosiõis.

Mulk on kange jonnimees,
Tahab olla teistest ees.
Kui lä'eb lahti laadasõit,
Temale peab jääma võit.

Neiud aina ohkavad,
Kui nad mulki silmavad,
Aga tema põlgab neid,
Otsib omasuguseid.

See peab rikas olema,
Keda ükskord kosib ta,
Et saaks mitme koormaga
Veimevakka vedada.

7. ÕNNEKEVAD.

(Valss)

Me õnnelikum paar
Siin laia taeva all.
Me üle sinikaar, --
Ilm kui unelmatesaar.
On ainus salasoo
Siin sinitaeva all,
Et elu, õnnetoov,
Ikka jääks
Meile nii hääks !

Kui käime õhtu eel
Me vaikel metsateel,

Ei märka süda muud,
Ainult õitsvat õiekuud.
Siis uinub luht ja laas
Ja lillerikas aas,
Õrn kaste särab maas, —
Tõusev kuu
Hõbetab puud.

O. Roots'i sõnad.

8. OLEN RÕÕMUS.

(Polka)

Olen rõõmus, kui kevad aknal koputab,
Ja lumi sulab õues,
Siis silm end talveunest loputab
Ja veri kiirem tuikab põues.

Olen rõõmus, kui suvesoojus paitab mind,
Ja põllul võrsub vili, —
Siis võidu lindudega laulab rind
Nii hommikul, kui õhtul hilja.

Olen rõõmus, kui puud on juba lehitud
Ja sügis salved täidab,
Maa kuldsest lehevaibast ehitud,
Mu hellastunud hinge läidab.

Olen rõõmus, kui talvel jälle vajuvad
Mu tunded talveunde.
Kõik mõtted mõneks ajaks hajuvad,
Et ärgata kesk kevadtunde.

O. Roots'i sõnad.

9. MEREMEES KUIVAL MAAL.

(Valss.)

Jutustab vana meremees sadama kail,
Kui päev vaob;
Vanad ja noored kuulavad ammulisuil
Ja aeg kaob.

Pajatab: „Küll palju ma läbi käind maid, —
Säälpool Shanghaid oln'd ja näin'd kena Havaid;
Ja kord Surnumerest õngega püüdsin kolm haid,
See sündis siis, kui olin veel boi,
Ahoi!

Ükskord meil oli Atlandil kurss otse „süd“,
Kui — käis pauk:
Laev istus kivil kinni ja no oli nüüd ka
Põhjas auk!
Visati merre kokk, kes oli paks mees, —
Ja nõnda lihtsalt siis laev lahti sai vees;
Mul tuli olla kolm päeva tropp augu ees, —
See sündis siis, kui olin veel boi,
Ahoi!

Niisama hirmus, kui tiiger on kuival maal,
On vees vaal:
Laeva, mis leiab, sabaga laiaks ta lööb
Ja siis sööb!
Hiinas on laev, mille kord ehitas Noa, —
Sellega sõitmiseks sain keisrilt ma loa
Ja — Aafrika dshunglis viis kord mind kaisutand
See sündis siis, kui olin veel boi, [boa,
Ahoi!

S. Lipp.

10. EI IIAL.

(Tango.)

Mind iial kallim, sa ära soovi näha,
Sest, et mu süda tardund on,
Ta sulle nagu külma raud.
Kõik tunded minus on ammu maetud maha,
Mu hingest valu haigutab
Sul tühi haud

Ma ükskord uskusin sind, et sina armastad
See oli pettus, sest teisel [mind,
Sinu südames on paik.
Nüüd iial kallim, mind ära soovi näha,
Mul hingest vastu haigutab
See sündis siis, kui olin veel boi,
Sul tühi haud.

J. Tõnopa sõnad.

11. LAPSEPÕLVE MÄLESTUS.

(Valss)

Minu armas kodutalu,
Meelest ei läe iialgi,
Karjakoppel, kasesalu,
Jäävad armsaks alati.

Vana lüngus rehetare,
Karjalaut ja saunaütt,
Tööd teeb hoolsalt talunere,
Ringi uitab vana ätt.

Emaarm seal lapsi paitas,
Isa põlvel kiigutas.
Vaev ja töö meid aitas
Mure meesteks kasvatas.

Nüüd ma rändan laias ilmas
Olen ilma koduta.
Siis kuum pisar läigib silmas,
Kui ta peale mõtlen ma.

J. Tõnopa sõnad.

12. MIKS OLED KURB ?

(Vals)

Miks oled kurb, kui roosid õitsemas
Ja kevadtunded rinnas tärkamas ?
Siis leian sind, mu kaunis, armas neid
Ning üheskoos meil rõõmu tunneb rind.

Miks oled kurb, kui sinu juurde jään,
Mul naerata, sest ammu kevad käes.
Meil kevad kauneid roose tuua võib.
Mu kaunis neid, miks kurb veel oled sa ?

S. Lipu sõnad.

13. EHA POLKA.

Auh, auh, auh — teeb peni õues,
Jaanil süda tuksub põues.
Kõpp, kõpp, kõpp, kõpp aidauksel,
Kas nüüd Liisu vastab kutsel ! ?

Tsah, tsah, tsah — käib sahin sees,
Ja välja vaatab võõras mees.
Pagan võtaks — teise kaisus !
Jaani õhtu jälle raisus.

Mäu, mäu, mäu — teeb väike kiisu,
Vist ka temal puudub Liisu?
Kiss, kiss, kiss — sa tule siia,
Aita mured ära viia!

Muu, muu, muu — teeb lehma suu,
Ja taevast vaatab ümar kuu,
Ah, ah, ah! — Miks kurvastad?
Küll teine ikka armastab!

A. Valgma sõnad.

14. KALURI MÕRSJA.

(Valss)

Hõõgub taevakaar
Tuul on nõnda vaikne,
Merre on vajunud päike,
Kustutab eha kuld läike.
Üks kurb silmapaar,
Mere poole vaatab,
Peiukest merele säääl saadab,
Väikene kaunitar!

Peig, ta kallim arm
Laintel paati juhib,
Neiuke tall' järele vahib,
Pisaraid vargsi veel pühib.
Kui peaks tõusma torm,
Peiu ohvriks nõudma.
Kas leina kanda peaks jõudma,
Mis toob tal' saatus karm?

15. TALGUPOLKA.

Mäepere Matsil talgud hoos
Ning nooremaid on palju koos.
Kisub kivil lõõtsa Pilli-Juss,
Tööd teha nii on päris lust,

Refr.: Kõrevere Toomas, Sepa Priidik,
Alavälja Ants ja Näpsu Viidik
Tegid aga tööd ja heitsid nalja,
Kiitsid Matsi kapakalja.

Õhtuks juba tööd olid õiges soones,
Mehed käisid kõverjoones.
Naised tegid laulu lustilise,
Juss tegi viisi vindilise.

Refr.: Kõrevere Toomas, Sepa Priidik,
Alavälja Ants ja Näpsu Viidik
Neljakesi heitsid nalja,
Kiitvad Matsi kapakalja.

Palju seda tantsu ikka jõuad,
Palju seda õlut juua jõuad.
Mehed aga sõrmed kõitsid vinna,
Tegid maadlust üle rinna.

Refr.: Kõrevere Toomas, Sepa Priidik,
Alavälja Ants ja Näpsu Viidik
Müttasid, et lõhki muru,
Habemetes muld ja puru.

Kui juba Koeru kandist koitnud,
Uni oli kanged mehed võitnud,
Talgud peetuks kuulutati,
Kõiki hooneid tuulutati.

Refr.: Kõrevere Toomas, Sepa Priidik,
Alavälja Ants ja Näpsu Viidik.
Kiitsid Matsi talgutuju,
Tegid kõik, et jõuda koju

16. TOOMEMÄEL.

(Valss)

Kord jalutasin Toomemäel,
Üht neidu kohtasin ma sääl.
Ta mulle õrnalt naeratas,
Mu süda kohe seisatas.

Refr.: Mu meelest kunagi see ei läe,
Kui olin Tartus Toomemäel.
See oli ilusal suveööl,
Kui südame ma kaot'sin sääl.

Ma võtsin rindu südame
Ja ütlesin siis temale:
„Miks olete nii üksinda,
Kas võin te seltsis viibida?“

Refr.: Mul meelest kunagi jne.
Meil seltsis kiirelt möödus öö
Ja lahkudes sain suudluse.
Siis Emajõe lainetel
Ju särav kuldne päikene.

Refr.: Mul meelest kunagi jne.

Mu õnn, see oli üürike,
Ei elus enam kohan'd me.

Nüüd tihti käin ma Toomemäel,
Ehk teda veel kord sääl ma näen.

Refr.: Mul meelest kunagi jne.

A. Ranne sõnad.

17. KORD TAHAKS ÕELDA SUL . . .

(Tango)

Suudelda kallistada
Õrnalt veel paitada,
Ah — kuidas tahaksin sind,
Aga sa kardad ju mind,
Ärevalt väriseb rind.
Merel me purjetamè,
Õõ on nii oiuline:
Kaugusest kostab serenaad.
Kas sa mu lemmik aimata võid,
Et pea mu omaks saad.

Kord tahaks õelda sul',
Et oled armas,
Et kõige kallim sa
Mul siin maailmas!
Kas saabub kord see päev,
Mil laulan sulle,
Et nüüd mu omaks jääd,
Sind armastan!

18. LAISA-TOOMA POLKA.

Konna külas elas Toomas,
Kes ei käind, vaid aina roomas.
Ei ta viitsind teha tööd,
Magas päevad, magas õöd.

Ärkas ainult selleks ajaks,
Kui vats oli läinud tühjaks.
Oli täidetud see tal,
Jälle magas norinal.

Terve küla teda pilkas,
Lastekari ümber kilkas,
Hüüdsid: — vaatke, kus on mees,
Justkui pörsas põhu sees.

Aga sest ei hoolind Toomas,
Teise paika jälle roomas,
Puges uude põõsasse,
Saatis kõiki põrgusse.

Kord, kui Toomas jälle tukkus,
Naabri Mann tal' kaela kukkus.
Mis siiis sündis, — ei me tea:
Paha oli see, või hea.

Toomas ei saand järsku aru,
Siis aga hüüdis: oh kui maru!
Enam ei saa põõnata,
Aiva Mannit suudleks ma

Sellest ajast Laisa-Toomas
Omas talus ikka hoolas.
Kosis Manni endale,
Vaat', mis tüdruk kõik ei tee!

P. Kuusiku sõnad

19. TASAKESI VOOLAB OJA.

(Valss)

Õhtu juba kätte jõudnud,
Tume vari katab maad.

Päike metsa taha sõudnud,
Puhkamas on nurmed, raad

Kuskil kaugel kukub kägu,
Kaasik tasa kohiseb.
Tuul veel laulab unelugu,
Kaugel meri mühiseb.

Tasakesi voolab oja
Läbi vaikse heinamaa.
Kostab linnulaulu kaja
Üle uinund ilmamaa.

Kõrgelt täiskuu vaatab alla,
Tähed rõõmsalt säravad.
Hinges nagu pais'vad valla
Suured rõõmuväravad.

H. Siiraki sõnad.

20. ANTS KADRIORUS.

(Valss)

Õhtul Antsul Kadriorus
Jalutada hea.
Tütarlapsi kauneid palju,
Kirjuks teevad pea.

Kui veel kõlakojust kostab
Kõrvu valsiviis,
Palub ühe kaunimaist,
Valsile ta siis.

Refr. : Valsihelid kaunid,
Neiud kaunimad veel! . .

Aga kahjuks korvi ta saab,
Häbi tal silmad täis . . .
Hiljem sama neiu talle
Armsalt sosistab :
„Kallis Ants, see polnud valss,
Vaid — sümfoonia !“

F. Kaasiku sõnad.

21. TANGO NOTTURNO.

Kui õhtul kabarees
Kõlab tango Notturmo,
Siis neiuke sind palun :
Tule tantsi minuga.

See võluv tango viis
Mu rahu on riisund,
Olles õnnelik veel siis,
Kabarees, sinuga !

Armas mulle oled sa,
Kõik su soovid püüan täita,
Kauneid tunde kui saaks veeta
Neiukene, sinuga !

Kui õhtul, kabarees
Kõlab tango Notturmo,
Siis kena neiu, tantsi
Korraks veel minuga.

O. Veetla sõnad.

22. PUNASED ROOSID.

(Inglis valss)

Punaseid roose sul saadan,
Õelgu nad: „Armastan sind!“
Meenuvad sulle ehk päevad,
Kui kuumalt sind suudlesin.
Nüüd oled kaugel mu armsam,
Su järel ma igatsen.
Punaseid roose sul saadan,
Õelgu nad: „Armastan sind!“

A. Ranne sõnad.

23. KUI LAUPÄEVA ÕHTUL LAULUGA . . .

(Polka)

1.

Kui laupäeva õhtul lauluga
Ma läksin polkat tantsima,
Siis juhtus mul väike äpardus,
Sest polkaviis see oli täitsa uus.

Koor: Laupäeva õhtul lauluga
Läksin polkat tantsima.

Ma laulsin üks oktaav kõrgemalt,
Kuid ei saan'd hästi teha häält.
Siis proovisin laulda madalalt,
Kuid naersid kõik, kes seda kuulsid
[päält.

Koor: Laulsin üks oktaav kõrgemalt,
Ei saanud hästi teha häält.

Trio: Lõpuks hing täis mul sai nii,
Vihastas mind tantsuviis.
Jätsin tantsu pooleli,
Häbis kodu poole ruttasin.

2.

Nüüd olen ma saanud targemaks,
Ja nahk mul seljas kaunis paks.
Ei hoopile ma enam lauluga,
Tee välja tütarlaste naerust ka.

Koor: Nüüd olen saand ma targemaks,
Nahk mul seljas kaunis paks.

Kui tuttav on mulle lauluviis,
Ning sõnad selged alles siis.
Palun kaunima neiu tantsima
Ja tasuks suudluse ma temalt saan.

Koor: Kui on mul tuttav lauluviis,
Tantsima lähen alles siis.

Trio: Iga noormees kuulgu mind:
Tütarlaps ei salli sind,
Kui sa hoopled, suurustad.
Parem ära mine tantsima.

J. Pori sõnad.

24. KUULE MU TANGOT, MARINA.

(Tango)

Kuule mu tangot, mu tangot, Marina!
See laul igatsusest, mis tunneb mu rind.

Kuule mu laulu sa, kaunis Marina,
See pühendud sulle, sest armastan sind.
Kui muusika sinu hingesse tungib,
Siis mõistad sa, kuidas igatsen sind.
Kuule mu tangot, mu tangot, Marina,
See laul igatsusest, mis tunneb mu rind!

A. Ranne sõnad.

25. TEINE NOORUS.

(Polka)

Taat on päris lustikas,
Tahab minna tantsima.
Haarab eidel kinni käest,
Lõhub polkat kõigest väest.

Eidel annab mõtelda,
Mis on lahti taadiga —
Aastakümneid kaks on läind,
Kui pole taati tantsul näind.

Taat kuid sõnab lõbusalt:
„Tants läeb päris kõbusalt,
Tuleb teine noorus vist,
Lüües tantsu lustilist.“

„Mis sa kiitled, vanamees,
Minulgi veel noorus ees“
Sõnas eit, ja üheskoos
„Noorpaar“ tiirles tantsuhoos.

E. Remmelgas'e sõnad.

II. Mitmesuguseid laule.

26. MEREMEHE UNISTUS KALLIMAST.

Vaikselt liigub aurik laineil vaid veel
Õnn valdab meid, kui metsik elulainte mäng.
Söögisaaalist kostab muusika, nii tasane, nii õrn
Õnn valdab meid, kui metsik elulainte mäng.

Refr. : Lõunatuul tasakesi paitab su palgeid,
Ligi on meil Havai.

Sülelen õrnalt ja puhkan su rinnal,

Ütle, et armastad mind.

Tahaks maailma sulle tuua mu, armsaim neid,

Tahaks su elu uueks luua, mu kallim neid.

Tähtedes seisis see kirjas,

Oled mul nii kaunis, nii armas,

Tahaks maailma sulle tuua, mu armsaim neid

27. TORMISEL MEREL.

Kui tormab ilm ja sajab, kas vihma rahet, lund
Siis maa peal inimesed toa nurka päästvad end.
Seal kogu tormi aja nad puhkavad rahuga.
Siis meremeestel vaestel, vast tuleb võidelda

Ta ümber mässav meri, mis hirmsast' kohab, keeb
Ka sajab rahe, lumi, mis hirksamaks veel teeb.

Tuul pagi kaupa puhub, kõik kohad raksuvad
Ja suured lained reelingust üle murravad.

Siis on kõik mehed väljas, kas sajaks tõrva, tuld,
Sest elu-surma peale on algan'd võitlustund.
Käib raksatus ja mastid, on maha murdunud.
Ei tuulel, tormil vastu, pea inimese jõud.

Ei ole sul seal oksa, kust kinni haarata,
Ei ole majanurka, et varju pugeda
Laev vajub, kõigil näha, et käes on viimne tund!
Pea mere põhjas rahus, nad puhkavad viimast und.

28. LANGENUD SELTSIMEES.

Paksu metsa keskel sammub
Luurajate salgake.
Ja endi keskel nemad kandvad
Üht langend seltsimeest.

Refr.: Mets kohab, pilved jooksvad ruttu,
Kaugel kuulda lahingut,
Oh ütle mille üle mõtled
Meil' ütle päälük sa.

Kanderaamil noor päälük lamab
Nägu valge, kahvatand
Ja keha katvad haavad
Mis verest tarretand.

Refr.: Mets kohab pilved jne.

Kanderaam ei ole lihtne
Kokkuseatud püssidest,

Ja põigiti on mõõgad
Mis läikvad heledast.

Refr. : Mets kohab pilved jne.

Meil kättemaksta tuleb
Sel kurjal vaenlasel.
Kes meie seltsimehe riisus
Kes võitles vahvasti.

Refr : Mets kohab pilved jne.

29. OH SEDA ELU JA ÕNNE.

Oh seda elu ja õnne,
Oh seda pidu ja põlve!
Oh seda lusti ja rõõmu,
Torupill kui kutsub meid tants'ma.

Trillalla, trallalla,
Pane pulma jalg alla,
Võta pill siis kätte
Ja astu meie ette!

Sinul on küll ilusad silmad,
Minul on veel haledam süda;
Käte peal ma tahan sind kanda,
Magust musu sulle ka anda.

Kas kodu parem,
Kes kodu näeb?
Kes kodu kuuleb,
Mis süda luuleb!

Sinisukka meistri-me' poega,
Punapärga talume' tütar,
; Nendest saab siis viimaks üks paar. ;

Üht, saht-sahh, uht, saht-sahh
Oleks mina selle, kena neiu
Kosinud endale!

Hiir hüppas, kass kargas,
Vana karu lõi trummi!
Kirp aknast välja,
Nahk püksid jalga!

Rahvalaul.

30. RÄNDUR.

Rõõmul rändab kodumaale nüüd
Rändur, kel on koju jõuda püüd
Meeles mõlgub tal üksainuke,
Kes on üliarmas temale.

Aga koduküla tänaval
Tema isamaja ligidal
Sääl, kus roosid aias õitsevad
Meie rändur sääl siis peatab.

„Majaemand“, palus rändur ka
„Murdke mul üks roos siit aiasta
Olen kaugel olnud kodumaalt
Armastus mind sundind piinavalt.

Majaemand, mida nutad sa?
Kas on kahju roosi kinkida?
Või on kuldne armu-kevade
Möödunud s'ust juba jäädvasti.

Sinu pärast tulin siia ma
Aga armastuse murdsid sa

Jumalaga — juba lähen ma,
Leinan kaugel üksi elu a'a."

Ja siis vaene, väsind rändur ka
Tõttas tuldud rada minema,
Tõttas teele leinapisarail,
Süda tuksus nagu lõhkeval.

31. NOORMEES OTSIB PRUUTI.

Üks noormees otsib pruuti
Kes teda armastaks.

Tule siia sind ma vaatan,
Kas pruudiks kõlbad mul?

Kes kuhugi ei kõlba
Saab pruudiks minule.

Nüüd elan ta'ga tülis,
Me' üksteisest aru ei saa.

32. JÄÄ TERVEKS . . .

Jää terveks õnn! Nüüd jumalaga,
Mu siiamaalne seltsimees!
Küll oli kaunis, kallis aga
Su kaasas käia ilma sees.

Ehk küll sa mind ei kätel kannud,
Su armulaps ei olnud ma;
Ei kuldses kätkis kiigutanud,
Ei jootnud oma rinnal ka.

Sa — harva ennast kaugelt näites —
Mul vahest vaates vilkusid.
Ja vast ka mõnda soovi täites,
Lõid hinges püha pilkusid.

Nüüd aga kõik on mööda, mööda :
„Siitsaadik“ ütled, „olgu küll!“
Ei kauemini taha jääda
Sa eluseltsiliseks mull'!

Nüüd seisame siin teede harul,
Kus viimne lahkumine käe':
Jään üksi vintsutada marul,
Ei teineteist me enam näe!

Jää terveks! Sõprus olgu püha,
Ka lahkumine püha nüüd.
Me mälestuse õnnis eha
Ei tumedaks tee ükski riid.

Jää terveks! Mine saada teisi —
Üht kallist kannu käte pääl,
Ja puista elu ehteõisi
Ka minu osa minu teel'.

Jää terveks! Ei see olla võinud,
Mis sinult lootes ihkasin!
Et sa mind oleks sinna viinud,
Kus hingel igatsuselinn

Jää terveks. Kui silm pisarates,
Kui rind ka valust lõhkebki —
Ei siiski kaeba nurisedes —
Jää terveks! Saatus tahtis nii.

A Rennit.

33. LEHTEDES KAHIN . . .

Lehtedes kahin, salalik sabin
Kevade mängul tuulede hood.
Mägedest alla, jõgedest valla
Ruttavad merre vahused vood.

Tuksu mu süda, kuulata, seal
Kaebades kaob pasuna hääl.
Kalamees mängib, kaugele kõlab
Lauluviis orus, mäel.

Süda mul lõhkeb! Oh kuis veel kõlas
Viimast kord hellalt armsama hääl.
Südames valu, armsamast kahju,
Suu suruksin ta huultele ma.

Õilmetes seisis võsa ja niit,
Õöbik see laulis lustilist viit.
Kalamees mängib, kaugele kõlab
Lauluviis orus, mäel.

Rootsi rahvalaulu järele A. Alver

34. NAABRI MARI.

Kuule, kui naabri Mari laulab,
Nõnda, et õöbik teda kuulab;
Ei nii lõo lõõritse, naabri Mari laulab
Ega õöbik häälitse, naabri Mari laulab.

Mehed kõik jäävad mõnutsema,
Naised ei hakka sõnutsema;
Kõik nad tahtvad kuulata, naabri Mari laulab,
Himu ühes hõisata, naabri Mari laulab.

Lõbusat naabri Marist neitut
Loodavad mõrsjaks mitu peiut,
Et saaks koju linnukse, kes nii kaunilt laulab ;
Korjab hingest pinnukse, sest et ikka laulab.

K. A. Hermann

35. KAS MÄLETAD KALLIM . . ?

Kas mäletad kallim neid õnnelikke tunde
Seal jooksva jõe kaldakse peal,
Kui hõbedased lained seal ruttasid mööda
Me õnnelikud olime seal !

Sa truudust mul vandusid vaiksel kuuvalgel :
Jään truiks kuni surmani sull' !
Pisarad läigivad praegu mu palgel,
Kui mõtlen, et möödudund kõik on.

Õrnalt sa surusid mind oma rinnale
Ja andsid mul hellasti suud,
Seal kus istusime murusel pinnal,
Kui õitsesid lilled ja puud.

Ligidal laulis üks ööbik nii õrnalt, —
Nii õrnalt seal õitseval puul.
Ma kuulsin teda laulvat : oh mine tema rinnalt,
Ta iialgi sulle ei jää truuks !

Nüüd oledki sa oma truuduse murdnud,
Ja südame teisele luband.
Ja sellega haava minu südamesse lõõnud,
Mis lõpmata valu teeb mul',

36. ÖÖBIKU SURM

Jumalaga, kohav laani,
Jumalaga ilus ilm!
Jumalaga, lahked laulud,
Laulja rind on varsti külm.

Oh, küll oli ilus laulda,
Õieaega kuuluta!
Leinas, õnnes laulu sisse
Ise ära sulada!

Aga torm ei sallind laulu,
Tegi haiget minule, —
Haiget teha on ju kerge
vaesel' laululinnule.

Jumalaga, pikkamisi
Vaiksemaks jääb minu rind!
Jumalaga, koidupuna
Suud veel andes saadab mind!

Anna Haava.

37. AISAKELLUKE

Aisakelluke nii haledasti kõlab,
Kaugelt kostab ta kaebline hää,
Üle lageda põldude helab
Postipoisi hää! kaasas tal käib.

Oh, kui palju selles laulus on valu,
Oh, kui palju on kurbust selle sees.
Ja tema tarretanud soontes on elu —
Südan! lõhestab nooruse sees.

End'sed ajad mull' tulevad meelde,
Meelde kodumaa nurmed ja raad.
Ja minu kahvatanud palgede peale
Leidis pisar veel omale maad.

Aisakelluke nii haledasti kõlab
Kaugelt kostab ta kaebline hääl.
Minu postipoiss jäi minust kaugel' —
Kaugel valendas tee tema ees.

38. . . . OLI ARMUKE.

Küll oli ilus mu õieke
Küll oli armas mu armuke
Ei keegi ilusam olla vist või
Ta armsust sõnule seada ma või.

Küll olin ma õnnelik õiekuul
Ei seda või kirjelda kellegi huul
Ma mõtlin, et igavest nõnda see jääb
Kuid lehekuu lennates ära siit lä'eb.

Küll oli ilus mu õieke,
Küll oli armas mu armuke —
Surm tuli ja kosis ta endale
Ja südame valu jäi minule.

A. Haava

39 KELLA HÄÄL.

(Vene romanss.)

Ja kella hääl, nüüd õhtu a'al,
Mul noorust meelde tulotab

Mul meelestub mu majake,
Kus hellitas mind emake.
Mu noorusõnn ja armastus,
Nüüd sellest jäänd vaid mälestus.

Nüüd kaugel võõrsil viibin ma,
Ja tunnen end nii üksinda.
Mu vanemad ja tuttavad,
Kõik murumullas puhkavad.
Nüüd kella hää mind härdaks teeb.
Neid kõiki meelde tuletab.

Pea saabub tund ka minule,
Mil suikuma pean unele.
Ja kella hää siis õhtu a'al,
Mu surma teistel' kuulutab.
Ja keegi teine laulab siis,
Ei iial kao see lauluviis.

40. KUS ON SEE KOHT.

Kus on see koht, kus laevukene
Kord jõuab lain'telt rannale?
Et asuks rahu igavene
Mu valust väsind rinnasse.

Vist kaugel, kaugel — ei veel selgi
Paks udu minu vaate ees. . .
Ei ehatäht veel eemal helgi,
Mis otsin sala lootuses.

Miks tungib ohke, ohke järgi
Nii kaua, kaua rinnust mul?
Ei valmi õitest ju veel pärgi
Ei täht veel tõuse hommikust.

Ma kuulen rõõmsat laulukaja
Ma kuulen ilusamat viit
Kust tuleb laul? Nee' õnne raja
Ei ole enam kaugel siit. . .

41. JÕUA JU KAUGELTA.

Jõua ju kaugelta, maru laine laugelta
Paadikene rannale, las' mind armsa rannale.

Kus, kallis kurdad sa? Laine ehk sind laevaga
Mattis merde magama, surmas häält ja armu ka!

Oot', oot', mu tütreke! Homme saab ehk peiuke
Meie randa rändama, Soomest koju sõudema.

Küll ihkas neiu rind, vaikseks jäi ka vetepind,
Vood ei tuulehääledki — peig ei tulnud iialgi. . .

Rahvalaulu ainetel J. Kunder.

42. KUI LAPSENA LUSTILA. . .

Kui lapsena lustila luhas
Ma mängisin kaskede all,
Siis oli minu süda nii puhas
Kui allika-vete kristall.

Maailm aina säras mu silmas
Kõik süütu ja puhas mul näis
Ma'i teadnud, et õelust maailmas
On kaunimad hingedki täis.

Kui mesilind jalast mind nõelas,
See oli minu ainukene oht,

Kuid ema mind osavalt pöetas,
Ja terveks sai haavatud koht.

Mu lapsepõlv läinud ju mööda,
Nüüd valust on lõhkemas rind,
Ei emak'se oskus nüüd suuda,
Neist haavadest päästa küll mind.

43. MU KALLIM ÜLEVAL KAMBRIS. . .

Mu kallim üleval kambris seal, mu laulu kuule sa!
Su kalli ihade õrnem hääl sind soovib ärata!
Oh, näita ennast, ma ootan siin,
Kui ütled ei, on mul raske piin
Mu kallim üleval kambris seal, mu laulu kuule sa!

Mu kallim üleval kambris seal, oh tule alla sa!
Kui mõtlen tänase päeva peal': sull' õnne soovin ma
Nii kuumalt tuksub süda mul hell,
Et laulan varasel hommikul:
Mu kallim üleval kambris seal, oh tule alla sa!

Mu kallim üleval kambris seal, mu laul on otsas ka
Ja kui sul ikka veel uni on peal, siis lähen koju ma!
Laul kindlasti oleks teind rõõmu sull',
Kui magad sa, siis kahju küll!
Mu kallim üleval kambris seal, mu laul on otsas ka!

Op. „Omal jalgel“.

44. SAAREMAA.

Ma vaatan paadist kiikriga,
Kui kaugelt paistab Saaremaa.

∴ Ei paremat ole kuskil maal,
Kui suisel ajal Saaremaal. ∴

Sääl Saaremaal ei kasva muud,
Kui kadakad ja männipuud.

∴ Ei paremat ole jne. ∴

Mu pruut on valge nagu tui,
Ma nägin teda mullu sui.

∴ Ei paremat ole jne. ∴

Tal mustad juuksed valge kael
Ja kaela ümber samet pael.

∴ Ei paremat ole jne. ∴

Tal roosid õitsvad voodi ees
Ja õöbik laulab nende sees.

∴ Ei paremat ole jne. ∴

Ma rüüpan merest soolast vett
Ja räägin armsamale tõtt.

∴ Ei paremat ole jne. ∴

Kui tahad mull' naiseks tulla sa,
Pead Saaremaale sõudema!

∴ Ei paremat ole jne. ∴

45. ARMU PIIN.

Küll kurb on inimese elu,
Kui temal puudub armastus,
Sest teda piinab vaev ja valu ;
Ta õnnetuks teeb igatsus.

Ei ole ühtki ainust hinge,
Kes minu südant rõõmustaks ;

Ei ole ühtki õnne lille,
Mis minu kurbust vähendaks!

Oh, neiu, miks ei leidnud sina
Mul paika omas südames?
Miks jätsid sa mind üksi ilma,
Kui õiek'se, mis tormi käes?

46. UNISTUS.

Õhtul, kui voodisse heidan,
Tormiselt tuksub mu rind.
Ehk küll kõik mõtted ma peidan,
Võimata unusta' sind.
Vabalt sa ligined mulle, —
Vabalt, kui lahkuja lind.
Surud oma huuled mu suule;
Sosistad: armastan sind!

Vaikima sunnin ma vaimu;
Kinni vajub minu silm.
Eemalt ligineb su kuju — mulle
Nagu teine maailm.
Armsasti uinuks su juures,
Armsasti kaisutaks sind!
Tasa liiguvad huuled:
Oh kallim — armastan sind!

47. LAHKUJALE LINNULE.

Nüüd lahkud, linnuke, ja lähed kaugele
Sa ära siit, sa ära siit!
Mu aed jääb leinama, ei enam kuulda saa
Su laulu viit, su laulu viit.

Küll üle maa ja vee, viib sind su kaugel tee
Siit lõunasse, siit lõunasse.
Ehk ees sul võidelda on mitme hädaga,
Mu linnuke, mu linnuke!

Sest Isa hoiule, sind annan, hellake
Nüüd palvega, nüüd palvega!
Kui tuleb kevade, siis tõtta tagasi!
Sind ootan ma, sind ootan ma.

48. KÕLA MU LAULUKE. . .

Kõla mu lauluke, kõla, mu hää! —
Kõigu mu paadike, kõigu vee pääl!
Lained ka kõiguvad, kaldale sõuavad —
Kõigu mu paadike, kõigu vee pääl!

Lainte peal minagi edasi lä'en,
Kuni ma randa üht õitsevat näen.
Uju nüüd kiiresti, paadike, pikk on tee!
Kõigu, mu paadike, kõigu vee pääl!

49. ÕNNETU TÛTARLAPS.

Õnnetu tütarlaps muredest muljutud,
Üksinda kurvastab ta:
„Emake, kallike, süda mul purustet
Kallim ei enam armasta!

Armastasin teda nii palavalt, palavalt
Südamegi kinkisin t'al,
Kuid mind ta pettis ja maha mind jättis
Nüüd hirmsasti valutab rind.“

„Unusta teda, oh, tütreke, kallike,
Unusta teda, kui võid.
Aeg läheb mööda, sinu arm leiab teise,
Sa õnnelikult elama saad!“

„Seda ei või, oh, emake. kallike,
Teda ei või unusta küll!
Kui mõtlen neid siniseid, säravaid silmi,
See lõpmata valu teeb mull.“

Tasane tuulehoog järve-vee lainetel
Lillekesi liikuma a'ab.
Tumedais sinistes järvevee lainetes
Surnukeha liikumas näed!

Õnnetu keha on kividest purustet
Valus on vaates see pilt.
Kleidike valge, tema seljas on rebitud
Juuksed tal nõretavad veest!

Õnnetu, õnnetu, kes on sind sundinud?
Voogudesse viskama end?
Kas armastasid kedagi vaikselt oma südames,
Kuni valu sees lõhkes su rind?

50. HALJAL AASAL.

(Foks operetist „Haljal aasal“)

Meeles mul üks viis, mis ei unu' siis,
Kui kord kuulnud, ikka nõuad siis
Et mind võlund sa, selleks teksti ma
Pühendasin sulle, kuula siis:

Refr.: Vaiksel, haljal aasal, metsamaja sees,
Seisab minu Liisi, avat' akna ees.

Silmad peas kui kiisal tillukesed tal,
Päevast veel ei piisa vahtida neid mul.
Ja kui ta neid veel pilgutab,
Mu vaene süda puperdab
Ja mind marru a'ab.
Vaiksel haljal aasal, metsamaja sees,
Sealt ei vii mind kaasa ükski rammumeees.

51. KUS ON KURVA KODU . . ?

Kus on, kus on kurva kodu,
Kus on halva aseke,
Lesenaise nutunurka, vaeselapse varjupaik.

Seal, kus tuul on toa teinud
Vesi palgid veeretand,
Sadu seinad sammeldanud, kaste magab katusel.

Seal on, seal on kurva kodu,
Seal on halva aseke,
Lesenaise nutunurka, vaeselapse varjupaik.

Rahvalaul.

52. ELUST VÄSINUD.

Jõe lained võtke te' mind vastu,
Elu tormide eest kaitske mind.
Edasi ei suuda enam astu —
Hingel mured, valust tulvil rind !

Oh kui kibedad on elutuuled,
Kui nad hakk'vad võimsalt puhuma.
Närtsivad minu noored huuled,
Paled kahvatuvad minul ka !

Saatus, miks mu vastu nõnda vali?
Miks nii külm ja armuheitmata?
Võtsid minult, kes mull' armas oli,
Riisusid mu kõige kallima!

Olen noor, kuid väsind ilmaelust.
Mis teen siis kui kannan halli pead?
Tuimaks jäänd mu meel on hingevalust.
Elust leidnud pole mingit head!

Kole valu vaevab minu rinda,
Mis kord oli lusti, rõõmu täis.
Silmaveega astuks mullapinda,
Lahkuks kõigest, mis mul armas näis!

Jõelained, võtke te' mind vastu,
Päästke elutormide käest mind.
Edasi ei jõua enam astu.
Sureks nii, et keegi ei näe mind!

53. VALGE SIREL.

Kui on jõudnud taas meil kevade
Valge sirel lööb siis õitsele.
Õisi valgeid mulle
Oksilt langeb sülle,
Meeleldi ma kingiks need õied sulle!

Valge sirel õitseb jällegi
Mälestusi toob see tagasi
Möödunud aegu rajult
Õnnepäevi ajult
Valge sirelite õitseajult.

Valges õites seisis sirelpuu
Väsinuks siis suudlesid mu suu
Nagu muinasjutus
Paariks saime ruttu
Armastus see kasvas, kasvas ruttu!

Valge sirel õitseb jällegi,
Vaimus näen su sinisilmasi
Kuid nüüd nende sära
Mulle kustund ära.
Kauge mälestus mu ainus vara!

54. MU SÜDA OLI PUHAS. . .

Mu süda oli puhas, kui tähtede vilk,
Veel praegugi seisab mul meeles see pilk.
Nüüd süda täis kurbust ja raske mu rind.
Ei ole, kes tuleks ja rõõmustaks mind.

Kui möödunud noorusra'al astus mu jalg,
Rõõm valdas mu südant ja säras mu palg!
Lill aasakest ehtis ja haljendas puu,
Ja lõbusalt laulis õrn ööbiku suu.

Nüüd tühi mu ümbrus — ma kaugust ei näe,
Jalg komistab käies, sest konarlik tee.
Mul rinnas on valu — haav niriseb verd.
Ei näe enam päikest, ei säravat merd.

Kui palju noort elu, ma närtsimas näi'nd
Ma mõtlen — karm saatus mul liiga on tein'd
Mu elu on piinaks, surm lunasta mind.
Oh armuta saatus, miks piinad sa mind?

55. KURBUS.

Ma tihti mures — kurb on mu meel,
Ja ükski olles ta kurvem veel.
Mul süda valus, see vaevab mind;
Mul saatus elust on õnne viind!

Kord kena neiu mulle armsaks sai,
Ja truiks sõbraks ta kauaks jäi.
Kuid saatus viis ta m'ust kaugele,
Siis unustas mind ka mu neiuke!

Nüüd tihti mõtlen ta peale ma.
Ja sellep' kurb mu meel on ka
Kuid siiski loodan — õnn tuleb veel,
Et rõõmsalt rännata võin eluteel!

Osv. Veetla.

56. SINU ILUSAD SINISED SILMAD . .

Sinu ilusad, sinsed silmad,
Üks ainus kord nägin ma neid,
Su kullased läikivad lokid,
Ei iial neid unusta' või.

Ära nõua minult rikkust, ei vara,
Ära nõua mult hiilgavat au,
Vaid nõua üht südant, mis puhas
Ja sulle on surmani tru.

Sinu ilusad sinised silmad,
Kui poleks ma mitte neid näind,
Ei oleks mu südame rahu
Nii otsata kaduma läind.

Sinu ilusad, sinised silmad,
On hingesse põlema läind ;
Su ilusad kullased juuksed
Mu ihale võrgu on teind.

57. LAUL KUREMAALE.

(Viis: Mets mühiseb ja kägu kukub nii.)

Kas Kuremaal oled sõber käinud sa
Või matkal juhtund läbi minema
Kas kaunist kohta märkand Tartumaal
Kus loodusilu võlub igal a'al.

Sääl mäed ja orud tervitavad sind
Ja pargi vahelt läigib järvepind
Sääl õõbik oksal laulu laksutab
Ja lille lõhn sind õrnalt kaisutab.

Kui suine päike taevast põletab
Siis järve laine vette meelitab
Kui lumevaip vaob üle mägede
Siis suusasport lööb jälle õitsele.

Sääl suvel külalistest elu keeb
Pea iga õppereis seal tiiru teeb
On palju näha, õppi Kuremaalt
Kus maa kultuur nii ohtralt õisi a'ab.

Kui kuningas oma trooni uhkuses
Oma riiki vaatab kohustunde sees
Nii uhke koolimaja Kuremaal
Ka üle kõige valvab pargi raal.

Ja ümber kooli noorus ilutseb
Siis tutvus, sõprus hästi süveneb

Hää mälestus ei kustu iganes
Mis Kuremaal mul kasvas hinge sees.

Vaat koplis kari täissuul mõnuleb
Võirasva järjest juurde koguneb
Ja kõrval aias mängleb varsa parv
Ning põllul vägev vili-kõrs kui sarv.

Ei siga proosa pole Kuremaal
Vaid puhas luule on ta elu sääl
Tal loodud oma maine paradiis
Ja kadedust teeb sul' ta eluviis.

Su pilku paelub kaunis sigala
Ka viinamarju seinalt leiad sa
Sääl pisipõrsas hüppab päikse käes
Basseinis supleb vana — kuumus väes.

Mine Kuremaal kui sõber aega sul
Pärast tänusõnu ütled kindlast' mul.
Oh kosu, kasva kaunis Kuremaa
Ei eales sind saa ma unusta !

L. Voltri.

58. LAUL KODUMAAST.

(Helifilmist „Tsirkus“)

Kallis kodumaa mul lai ja avar,
Metsad, jõed, põllud piiritud —
∴ Maad ma teist ei tea, kus nii vabalt
Hingaks inimene rõõmu suurt. ∴

Põhjamerest lõunamägedeni,
Moskvast kaugel idapiirini —

∴ Peremeheks inimene saanud
Otsatuma kodu äärteni. ∴

Üle maa tuul õõtsub kevadine
Kõikjal elu rõõmsaks muutunud —
∴ Keegi meist ei oska paremini
Armastada, naerda vallatult. ∴

Kuid me karmilt kulmud kortsutame,
Kui meid murda mõtleb vaenlane ;
∴ Kodu nagu mõrsjat armastame,
Nagu ema hella hoiame. ∴

Elu täiel rindel vabalt voolab,
Nagu Volga laia võimsad veed
∴ Osaks vanadele au ja hooldus,
Lahti noortele on kõikjal teed. ∴

Mahu meeldegi ei kõik me linnad,
Pilk ei välju mõõdta ulata
∴ Sõna „seltsimees“ meil kõrges hinnas,
Kallim kõigist sõnust üle maa. ∴

Temaga me tervitame kõiki:
Tõmmunahkseid, musti kollaseid. . .
∴ Sõna see nüüd üle ilma kaikub,
Leiab kõikjal sõpru, omakseid. ∴

59. KODUMAA LAUL.

(Õllekannuideoloogide redaktsioon)

Kas tunned maad: Sibula saartest
Käib Viinaveo saarteni,
Ja Võru puskarpruulijatest
Viib Viru vabrikuteni ?

See on see maa, kus muidu ei saa
Kus igaüks peab trimpama!
Sest laulgem nüüd ja ikka ka
See vahva maa on minu kodumaa!

Siin teretavad odraväljad
Ja uhkelt lokkab humalaid,
Täis kartuleid on põllud haljad
Ja vabrik valmis ootab neid.
No mis sa teed, no kuis sa saad,
No kussa muidu paned nad?
Ei-ei-ei-ei, siin muidu ei saa,
Siin igaüks peab kaasa trimpama!

Siin sirgub purjus poiste sugu,
Viib poti, poti järele,
Prisk neiu karskest ei pea lugu,
Nii saab ta ennem mehele.
See on see maa, kus mina ka
Pean ikka ühes pumpama,
Sest laulgem nüüd ja ikka ka
See Eestimaa on ja jääb — Viinamaa.

(Ni. Ni)

60. MEIL AIA ÄÄRES TÄNAVAS. . .

Meil aiaääres tänavas, kuis armas oli see,
Kui kasteheinas põlvini me lapsed jooksimel!
Kuis ehani ma mängisin küll lille, rohuga,
Kust vanataat käe kõrval mind tõi tuppa magama.

Küll üle aia tahtsin ma ta kombel vaadata.
„Laps, oota,“ kostis ta, „see aeg on kiir küll tulema!

Aeg tuli. Maa ja mere peal silm mõnda seletas —
Ei pool nii armas polnud seal kui küla tänavas!

61. HELISEGU MEIE LAUL.

(Filmist „Seitse julget“)

Kõlagu me laulud vabalt
Kallim ära kurvasta
∴ Võitma kauget mererada
Meid on saatnud kodumaa. ∴

Üle laeva uhub laine,
Aga tüüril tugeval
∴ Sinu sõprust kallis naine,
Jälle meelde tuletan. ∴

Meid ei mata merekohas
Marutuulte tuhinad. —
∴ Noored kaptenid on kohal,
Meie laevu juhivad. ∴

Tormidele alla anda —
See ei ole meie viis,
∴ Uusi võite koduranda
Iga aurik ühes viib. ∴

Kõlagu me laulud vabalt
Kallim, jälle kodurand,
∴ Võita kauget mererada
Meid on saatnud kodumaa. ∴

62. KAUGEL KULJUSTE HELINAT KUULEN.

Minu süda kurbusest ärkvel,
Rahu leida ma kuskilt ei saa,

Kui ma kuljuste helinat kuulen,
Meenub minule nooruseaeg. . .

Kaugelt kuljuste helinat kuulen.
Sõidab troika säääl lumisel teel. . .
Hinge kuljuste helin mul tungib,
Sest nii tuttav on mulle see hääl!

63. LAUL KAPTENIST.

(Helifilmist „Kapten Grandi lapsed“.)

Elas kapten ühel maal
Tema julgust igal a'al
Mitu korda näha sai ookean.
Meremõllus surmasuus
Oli kapten korda kuus,
Aga väsimust ei olnud tema luus,
Ikka kuum, ikka uus
Rõõmus laulukene kõlises ta suus.

Refr.: Merimees, merimees, naeratage,
Rõõmsad naeratused sütitavad verd.
Merimees, merimees olge vapper,
Ainult julged võivad vallutada merd.

Korra kevadisel a'al
Oli kapten kaugel maal
Ja kui poisikene armus ta säääl
Seisis keeletu kui puu,
Oli kahvatu kui kuu
Ja ei naeratanud kordagi ta huul.
Aga truul, sõbra suul
Seda laulukest ei laulnud talle tuul.

Refr.: Merimees, merimees, naeratage jne.

64. ROBERTI LAUL.

(Helifilmist „Kapten Grandi lapsed“)

Te laulge lustilist laulu rõõmsad tuuled,
Ja rõõmsad tuuled, ja rõõmsad tuuled
Nii palju jutustada võivad teie huuled,
Sest kõik maailm on läbi käidud teil,
Laulge laulusid metsade kõnest
Ja vahuste voogude sõust,
Ja kõmisevast kõnest ja sügavuse põuest
Ja inimese julgest jõust.

Refr.: Neid kes harjunud raskusi võitma
Kutsub kaasa me laulude hõik
Kes lõbus on — see hõiskab,
Kes julge on — see võidab,
Kes otsib, see leiab ka kõik.

Te laulge lustilisi laule rõõmsad tuuled,
Ja rõõmsad tuuled, ja rõõmsad tuuled,
Nii palju jutustada võivad teie huuled,
Sest kõik maailm on läbi käidud teil.
Laulge lugusid Arktise jäädest
Ja lõunamaa õitsevast õöst,
Ja kõlisevast lättest ja väsimata kätest
Ja inimese rõõmsast tööst.

Refr.: Neid kes harjunud jne.

65. OH, KUI SÜÜTU. . .

Oh, kui süütu oli minu rind,
Kui ma esimest kord nägin sind.

Sinu silmad on minu südant haavand,
Armutundeid puhtal rinnal loon'd.

Valu, mis minu südant vaevanud,
Piinab teda elu otsani.

Armas neiu, mõtle selle peale:
Armastus a'ab südant lõhkema!

Lillekest mis kandis minu rind.
„Ära iial unusta sa mind.“—
On see lillekene ära närtsind,
Närtsinud ka siis mu armastus.

Kurvastusest hüüab minu rind:
Neiuke kas armastad veel mind?
Sinu järel tuksub minu süda
Kuni viimse surmatunnini!

66. KUI MU VANAISAKE . . .

(Helifilmist „Linnukaupleja“)

Kui mu vanaisake kahekümne aastane,
Ühel ööl kuu valgusel, oma Resel't musutas . . .
Kui nad sääl siis andsid suud, laulmas kuulsid
[ööbikut,
Sellest ajast eluteel neil ikka soovib meel:

Refr.: Veel üks kord, veel üks kord, veel üks kord
Palun sind laululind!
Veel üks kord, veel üks kord, veel üks kord
Palun sind, laululind, suudle mind!
Veel üks kord, veel üks kord, veel üks kord
Palun sind, laululind!

Veel üks kord, veel üks kord, veel üks kord
Laula, mis kord mul laulsid sa! —

Kui mu vanaisake, seitsmekümne aastane —
Kord üht neidu nägusat üksi nägi kõndivat.
Mälestades ohkas ta: oh peaks kallim elama!
Rõõmsaks sai siis meel ja lustil laulis keel:

Refr.: Veel üks kord, veel üks kord, jne.

67. ÄRA NEETUD. . .

Ära neetud olgu elu, äraneetud armastus;
Ära neetud neiu sina, sinu armutõotus
Ära neetud valu rinnas, ära neetud süda ka;
Ära neetud pisar silmas olgu ühes kõigega!

Ära neetud kõik siin ilmas olgu ainult sinu ees,
Ära neetud leegid rinnas, armastus, mis põues keeb
Miks sa oled unustanud, mis sa mulle tõotasid?
Miks sa mulle truudust vand'sid, kui sa mind ei
[armastand?
Oled sa minu elu rõövind, mu õnne riisund ka!
Ära neetud saagu sina; mina ühes sinuga!

68. NEIU NII LÕBUS. . .

Neiu nii lõbus, nii lahke ja noor
Ütles: „Ma armastan sind!“
Lahkesti laulis siis lindude koor
Kergesti kerkis mu rind.

Lõpmata kiiruzel mööda läks aeg,
Armastus endiseks jäi.

Rõõmsasti laulis siis lindude koor;
Taevas ka pilvi ei näi:

Neiu nii lõbus, nii lahke ja noor
Ütles: „Oh unusta mind!“
Kurbuses laulis siis lindude koor:
„Tema on jätnud nüüd sind!“

Iial, ei iial, ma'i unusta sind,
Unusta sina, kui saad.
Surmani sinule tuksub mu rind —
Teistel ei ole seal maad.

69. MA TAHAKS KODUS OLLA!

Ma tahaks kodus olla;
Kui õunapuud õitsevad
Ja nende roosakad õied
Mu juukseid ehivad

Ma tahaks kodus olla
Kui viljapõld haljendab
Ja kollakad pruunikad viljad
Tuul tasa sahistab.

Ma tahaks kodus olla
Kui kasemets kollendab
ja luigeparv taevavõlvil
Kodupoole purjetab.

Ma tahaks kodus olla
Kui lumi vaid katab maad
Ja kuuskede härmatavad oksad
Kuupaisstel hiilgavad

Ma tahaks kodus olla,
Kui kallim on kodumaal
Ja temaga ühes, siis mina
Ka tahaks viibida

Ma tahaks kodus olla
Kui kallim on minuga
Ja tema kaisus siis mina
Jääks rabus uinuma.

70. JOSSA, JOSSA.

Oh Jossa, Jossa, mil on meie pulmad ?
Sa lubasid mind naiseks kosida !
Nüüd ütled, et su vanemad ei luba
Sul teisest rassist neidu kosida
Oh Jossa, Jossa, miks mind võrgutasid !
Ma enam öösel ei saa uinuda,
Mu süda valutab, et sa mind unustad,
Jossa, Jossa, mil me pulmapäev ?

71. PERENAINE PESSE KASSI . . .

Perenaine pesse kassi ai, ai, ai,
ai, ai, ai, ai, ai, ai, ai, ai, ai, ai,
Mes tu kass oll kurja tennu ai, ai, jne.
Kas pist nuki piima sisse ai, ai, ai jne.
Hänna otsa koorõ alla ai, ai, ai, jne.
Kass juusk hirmul parsilõ ai, ai, ai jne.
Perenaine krapsti perrä ai, ai, ai, jne.
Perenaine parsil paugat' ai, ai, ai, jne.
Nii, et pini vällän haugat' ai, ai, ai, jne.

72. MALEMÄNGIJA.

Meitel oli naabri Juku
Eile oma õega ;
Tema õde imehästi
Oskas malet mängida.

Jukul, poisil, kena õde,
Neiuke kui linnuke ;
Mängis mu'ga võitis minda,
Andis tuld mull' südiste.

Et on naabri Juku õde
Tuld mull' annud südiste,
Seda alles täna tunnen
Süda läinud lõkkele.

K. E. Sööt.

73. LÄTSI KÜLLÄ. . .

Lätsi küllä kükakillä,
Alta aia hargikilla ;

Naksi liikma tarõ poolõ,
Illu liikma läve poolõ.

Krõõt mu kulla kabõhõnõ,
Ava mullõ ussõkõsta,

Et saas sinno üsätädä,
Veedükõnõ mutsatada.

Krõõt mu kulla kabõhõnõ,
Ava õs mullõ ussõkõsta'

Pajat läbi tossumulgo :
„Kasi kodo, karatsura !

Innem mia maka kivi kõrval,
Innem mia maka kannu kõrval.

Kui üte halva poisi kõrval,
Kivi ei kisu, kand ei kaku.

Poiss ei jäta puutumata!“
Naksi liikma kodo poolõ.

Süa oll haigõ, miil oll hallõ
Mia sääil tetä, kui sai pettä.

74. HAANJA MIIS.

Haanja miis vedi lubjakivve
Kolm päivä Võrolõ.

Haanja miis läts Tiganiku puuti
Uma kolmõ kopkaga.

Tahtsõ osta püksi nõpsi
Uma higi vaiva iist.

Haanja miis nägi silgupüttü
Tiganiku leti iin.

Haanja miis pallõl poodisäksa!
„Esänd, lupa tsurgata!“

„Tsurka, no tsurka Haanja miis
Uma leivä palukõst!“

Laul um otsah,
Ei lää inämb edesi.

75. AEG KAOB KIIRELT.

Aeg kaob kiirelt, ligemale liigub
Meil vaikselt sammul lahkumise tund.
Su elupaad siis kaugel laintel kiigub
Ja sõprusringist näed vaid kurba und
Aeg kallis on, sest iialgi
Ei tule ta sull' tagasi
Nüüd lahkume, elagem hästi!
∴ Ja sõpruks jääme igavesti. ∴

Nii kaob õnn, kui metsik elulaine
Veel kohab kõrgele ja vahutab;
Mis armastasid, seda sina vaene,
Ei enam näe, aeg sellest lahutab.
Kätt andes, sõber sõbrale
Hääd õnne hüüdis järele!
Me loodame, et lahkumine
∴ On veel kord jällenägemine. ∴

76. SERENAAD.

Gitarre käes ja igatsust täis süda
Nii seisin ma armsama akna all
Et äratada õrnal laulul tunda
Ta roosilisest unest üles

Ma laulan vaimustatult miski vaikselt
Ja tunded ütleavad, mu elu sa
Mu silmi ees su nägu truul, õrn väike
Kas võtad vaevaks laulu kuulata.

Vast ehk sa nüüd kui minu laulu kuuled
Ka mõtled aimates: ma aru saan.

Vast ehk mul sosistavad sinu huuled :
„Mu õnneks, rõõmuks, sind ka armastan.“

Ehk küll on aegu möödunud elumerre
Täis lootust, võitlust, elupilget ka
Ehk küll ei söanda sa öelda mulle
Võib siiski saatus meidki ühenda.

E. Urbe.

77. VOLGA, VOLGA. . .

(Vene romanss)

Kaugel kalju kalda taga,
Vaba Volga voogudes,
Sõudvad vahvad Stenka röövlid
Värvilistes venedes.

Pühitsedes pulmapidu
Kena vürsti tütrega,
Seisab päalik Stenka Rasin
Joobnult oma kaasaga.

Meeste keskel tõuseb nurin,
Neist ei enam hoolita
Õösel viibib naise seltsis,
Ise muutub vaikseks ta.

Meeste pilge, naer ja nurin
Päalikule vastu meelt,
Ja ta kindla käega haarab
Neiu enda kaenlasse.

Kõrged kulmud kortsu läe'vad,
Kõue kärkimas on säääl.
Vihast sätendavad silmad,
Karmilt kõlab tema hääl.

Annan kõik, mis kallis mulle,
Annan peagi tema eest,
Et ei tüli tekiks meile,
Ohvriks toon ta laintele.

Unustades kaebust, nuttu,
Seisab neiu mõtetes.
Kuuleb tummalt Stenka juttu,
Vaatab hauda Volga vees.

Volga, Volga, emajõgi,
Volga, kõige kaunim sa.
Doni kasak annab sulle,
Kallist kinki anneta,

Stenka haarab vürsti neiu,
Tõstab üles kõrgele.
Süda vaevleb armuvalus,
Viskab ta siis laintesse.

Tantsige ja jooge viina,
Teie soovi täitsin ma.
Kuigi süda tunneb piina,
Ohvriks tõin ma kallima.

Kaugel, kalju kalda taga
Vaba Volga voogudes.
Sõudvad vahvad Stenka röövlid
Värvilistes venedes.

78. LUMEHELBED.

Lumehelbed — nii vaikselt taevast lan'gvad.
Nad iialgi' saa sinna tagasi.
Päikesekiiri ja sooje lõunatuuli
Ei keelda saa, kui kevad valdab maad.
Nagu keegi tormihoogu keelda ei saa;
Või ka keegi südant iial takista, — jah takista!
Armastades — kõik mured ununevad.
Ja vaesemgi siis õnnest rikas on!

Pärlipüüdjad, ja taevast tähti toojad
Kõik oleme, kes õnne otsime!
Õnnerada — ei asu tähte' taga,
Ei kõrguses — vaid meie südames.
Hetk, mil armutuli loitma lööb,
Ikka ohkeid, kannatusi kaasa toob — jah kaasa toob.
Pärlipüüdjad — ja taevast tähti toojad
Kõik oleme, kes elus armume!

SISUKORD:

Nr.

Lhk.

I Laule tantsurütmis :

1.	Postipoiss.	3
2.	Noor meremees	4
3.	Mikihiir merehädas	5
4.	See teeb mind rõõmsaks	7
5.	Antsu polka	8
6.	Mulk on ikka uhke mees	8
7.	Õnnekevad	9
8.	Olen rõõmus	10
9.	Meremees kuival maal	11
10.	Ei iial	12
11.	Lapsepõlve mälestus	12
12.	Miks oled kurb	13
13.	Eha polka	13
14.	Kaluri mõrsja (valss)	14
15.	Talgupolka	15
16.	Toomemäel (valss)	16
17.	Kord tahaks öelda sul' (tango)	17
18.	Laisa Tooma polka	17
19.	Tasakesi voolab oja (valss)	18
20.	Ants Kadriorus (valss)	19
21.	Tango Notturmo	20
22.	Punased roosid (Inglis valss)	21
23.	Kui laupäeva õhtul lauluga (polka)	21
24.	Kuule mu tangot Marina (tango)	22
23.	Teine noorus (polka)	23

II *Mitmesuguseid laule :*

26.	Meremehe unistus kallimast	24
27.	Tormisel merel	24
28.	Langenud seltsimees	25
29.	Oh seda elu ja õnne	26
30.	Rändur	27
31.	Noormees otsib pruuti	28
32.	Jää terveks	28
33.	Lehtedes kahin	30
34.	Naabri Mari	30
35.	Kas mäletad kallim . . . ?	31
36.	Ööbikusurm	32
37.	Aisakelluke	32
38.	. . . oli armuke	33
39.	Kella hääl (Vene romanss)	33
40.	Kus on see koht	34
41.	Jõua ju kaugelta	35
42.	Kui lapsena lustila	35
43.	Mu kallim üleval kambris	36
44.	Saaremaa	36
45.	Armupiin	37
46.	Unistus	38
47.	Lahkunule linnule	38
48.	Kõla mu lauluke	39
49.	Õnnetu tütarlaps	39
50.	Haljal aasal (foks)	40
51.	Kus on kurva kodu . . . ?	41
52.	Elust väsind	41
53.	Valge sirel	42
54.	Mu süda oli puhas	43
55.	Kurbus	44

Nr.		Lhks.
56.	Sinu ilusad sinised silmad	44
57.	Laul Kuremaale	45
58.	Laul kodumaast	46
59.	Kodumaa laul	47
60.	Meil aia ääres tänavas.	48
61.	Helisegu meie laul	49
62.	Kaugel kuljuste helinat kuulen	49
63.	Laul kaptenist	50
64.	Roberti laul	51
65.	Oh, kui süütu	51
66.	Kui mu vanaisake	52
67.	Ära neetud	53
68.	Neiu nii lõbus	53
69.	Ma tahaks kodus olla!	54
70.	Oh Jossa, Jossa	55
71.	Perenaine pesse kassi	55
72.	Malemängija	56
73.	Lätsi küllä	56
74.	Haanja miis	57
75.	Aeg kaob kiirelt	58
76.	Serenaad	58
77.	Volga, Volga	59
78.	Lumehelbed	60

OSTATE SOODSALT IGASUGU

RAAMATUID,

Tartus, Fortuuna pasaash nr. 44—46 „AADE'st“

Samas ostetakse tarvitatud raamatuid
(ka õpperaamatuid)

KUST OSTA MUUSIKARIISTU ?

Ikka

ED. UUELI ärist, Tartus Raekoja 4,

sest oma tööstus võimaldab neid
müüa alati paraja hinnaga.

P. S. Lemmiklaulud nr. 1—5 saadaval.

„LEMMIKLAULUDE“

sõpradele saadaval veel nr. 3 (teine
trükk) ja nr 4, hind 35 senti (nr. 2 ja
3 trükk lähimüüdud). Tellimised ka
postmarkides saata

TARTU, POSTKAST 121, ART. ELBE.

Jällemüüjatele hääd protsendid.

Hind 35 senti.